

VERORDENING RECHTSPOSITIE GEDEPUTEERDEN, STATEN- EN COMMISSIELEDEN 2016

Provinciale Staten van de provincie Flevoland

Gelezen het voorstel van

Gedeputeerde Staten van [datum en nummer];

Gelet op de artikelen 93, 94, eerste en tweede lid en 143 Provinciewet, de artikelen 18, eerste lid, 19, eerste lid, 22a, vijfde lid, van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden, en de artikelen 4, 6a, vierde lid, 12, tweede lid, 13, en 14, van het Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden;

Gezien het advies van de commissie voor bestuur, ;

Besluiten vast te stellen de Verordening rechtspositie gedeputeerden, Staten- en commissieleden Provincie Flevoland 2016

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. commissie: een commissie als bedoeld in hoofdstuk V van de Provinciewet;
- b. provinciesecretaris: de secretaris, bedoeld in artikel 97, eerste lid, van de Provinciewet;
- c. commissielid (lees: burgerlid): lid van een commissie, bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van het Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden.

Hoofdstuk II Voorzieningen voor Staten- en commissieleden

Artikel 2 Vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen

1. Aan commissieleden wordt een vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie en haar subcommissies toegekend die gelijk is aan het bedrag, vermeld in artikel 13 van het Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden.
2. Geen vergoeding ontvangt degene die zitting heeft in een commissie
 - a. uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een ambtelijke of bestuurlijke hoedanigheid dan wel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd;
 - b. als vertegenwoordiger van een belanghebbende instelling, organisatie of groepering, tenzij zijn lidmaatschap van de commissie tevens in belangrijke mate het provinciaal belang dient.
3. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op degene die als lid van een commissie een vaste vergoeding voor de werkzaamheden als bedoeld in artikel 94 van de Provinciewet ontvangt.
4. In afwijking van het bepaalde in eerste lid ontvangen de leden van de commissies ex artikel 81 en 82 Provinciewet, voor zover geen Statenlid of gedeputeerde
 - a. die vanwege hun bijzondere beroepsmatige deskundigheid op het taakgebied van de commissie voor deelneming aan haar werkzaamheden zijn aangetrokken en
 - b. ten aanzien waarvan de vergoeding niet geacht kan worden in een redelijke verhouding te staan tot de zwaarte van hun taak en de omvang van de door hun te verrichten arbeid, ontvangen een

vergoeding van 250% van het bedrag, vermeld in artikel 13 van het Rechtspositiebesluit staten – en commissieleden, zoals dit bedrag jaarlijks ingevolge artikel 13 voornoemd wordt herzien.

5. In afwijking van het gesteld onder 4. genieten de voorzitters-bij vergaderingen waarbij zij daadwerkelijk de functie van voorzitter vervullen-en de plaatsvervangend voorzitters van de commissies genoemd onder 4. 300% van de vergoeding als bedoeld onder 4.

Artikel 3 Reiskosten

1. Aan het Staten- of commissielid worden vergoed de reiskosten voor het bijwonen van vergaderingen van Provinciale Staten en van een commissie, alsmede de reiskostenter zake van andere ten behoeve van de provincie gemaakte reizen.

2. De in het eerste lid bedoelde vergoeding betreft:

a. bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten;

b. bij gebruik van een eigen vervoermiddel: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig de bedragen in de artikelen 2 en 4 van de Reisregeling binnenland.

Artikel 4 Verblijfkosten

1. Het Staten-of commissieleden worden tijdens zakelijk verblijf op het provinciehuis maaltijden en consumpties vanwege de provincie verstrekt.

2. Het Statenlid worden vergoed de gemaakte noodzakelijke verblijfkosten van andere ten behoeve van de provincie gemaakte reizen dan die voor het bijwonen op het provinciehuis van vergaderingen van Provinciale Staten en van een commissie, tot ten hoogste de bedragen vastgesteld in het Reisbesluit binnenland.

Artikel 5 Buitenlandse excursie of reis

1. Provinciale staten kunnen een delegatie uit Provinciale Staten of een commissie uit Provinciale Staten toestemming verlenen voor een excursie of reis naar het buitenland als deze door of vanwege de provincie wordt georganiseerd. Provinciale staten kunnen aan de toestemming voorwaarden verbinden.

2. De in redelijkheid gemaakte reis- en verblijfkosten komen voor rekening van de provincie.

Artikel 6 Cursus, congres, seminar of symposium

1. De kosten van deelname van een Staten- of commissielid aan cursussen, congressen, seminars en symposia die in het provinciaal belang door of namens de provincie worden aangeboden of verzorgd komen voor rekening van de provincie.

2. Het Statenlid dat wil deelnemen aan een cursus, congres, seminar of symposium dat niet door of namens de provincie wordt aangeboden of verzorgd, dient daartoe vooraf een gemotiveerde aanvraag in.

3. De aanvraag bedoeld in het tweede lid gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie.

4. De kosten komen voor rekening van de provincie als deelname van belang is in verband met de vervulling van het Statenlidmaatschap.

5. De Commissaris van de Koning en de Griffier van Provinciale Staten nemen de beslissing omtrent de in het derde lid van dit artikel bedoelde aanvraag.

Artikel 7 Computer en internetverbinding

1. Het Staten- of commissielid ondertekent als hem een Ipad, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking wordt gesteld een bruikleenovereenkomst met de provincie. Gedeputeerde staten stellen het model van de bruikleenovereenkomst vast.
-
2. Gedeputeerde staten kunnen ter uitvoering van dit artikel nadere regels vaststellen.

Artikel 8 Uitkering bij overlijden

1. In geval van overlijden van het Statenlid wordt aan de weduwe of weduwnaar van wie het overleden Statenlid niet duurzaam gescheiden leefde een bedrag uitgekeerd, gelijk aan de in artikel 2 bedoelde vergoeding voor de werkzaamheden, welke het Statenlid laatstelijk genoot over een tijdvak van drie maanden. Indien de overledene geen weduwe of weduwnaar van wie het overleden Statenlid niet duurzaam gescheiden leefde nalaat, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige wettige of natuurlijke kinderen, of minderjarige kinderen waarover de overledene de pleeg ouderlijke zorg droeg. Onder pleeg ouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen dan geschiedt de uitkering aan degenen die geheel of grotendeels afhankelijk waren van het inkomen van het Statenlid.
2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weduwe of weduwnaar mede verstaan de achtergebleven geregistreerde partner alsmede degene met wie het overleden Statenlid ongehuwd samenleefde en een gezamenlijke huishouding heeft gevoerd als bedoeld in artikel 3, derde en vierde lid, van de Algemene nabestaandenwet.
3. Dit artikel is niet van toepassing op een Statenlid dat is benoemd in de plaats die is opgevallend als gevolg van het tijdelijk ontslag van een Statenlid wegens zwangerschap en bevalling of ziekte, ingevolge artikel X 12 van de Kieswet.

Artikel 9 Aanwijzing als eindheffingsbestanddeel

1. Als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 worden aangewezen de vergoedingen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 12a van het Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden.
2. Als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 worden verder aangewezen de vergoedingen en verstrekkingen bedoeld in hoofdstuk II van deze verordening, voor zover deze worden gerekend tot een vergoeding of verstrekking als bedoeld in artikel 31a, tweede lid, onderdelen a tot en met h, van de Wet op de Loonbelasting 1964.

Hoofdstuk III Voorzieningen voor gedeputeerden

Artikel 10 Reiskosten woon-werkverkeer

De gedeputeerde wordt voor het reizen tussen zijn woning en zijn plaats van tewerkstelling naar keuze:

- a. een openbaar vervoerjkaart eerste of tweede klasse verstrekt;
- b. een tegemoetkoming in de kosten van het reizen verleend overeenkomstig het bepaalde in de ministeriële regeling als bedoeld in artikel 19, tweede lid, van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden.

Artikel 11 Zakelijke reiskosten

1. Aan de gedeputeerde wordt naast de tegemoetkoming, bedoeld in artikel 10, vergoeding verleend voor reiskosten ter zake van andere dan de in artikel 10 bedoelde reizen ten behoeve van de provincie gemaakt. De vergoeding betreft:

a. bij gebruik van openbare middelen van vervoer en van een taxi: een volledige vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten, met inachtneming van artikel 10, onderdeel a;

b. bij gebruik van een eigen personenauto: een vergoeding van de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reiskosten overeenkomstig het bedrag, genoemd in artikel 4, onderdeel b, van de ministeriële regeling als bedoeld in artikel 19, tweede lid, van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden.

2. Aan de gedeputeerde aan wie ingevolge artikel 10 een openbaar vervoerkaart is verstrekt worden de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde reiskosten alleen vergoed als met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies kan worden gereisd.

Artikel 12 Dienstauto

1. De gedeputeerde kan voor reizen ten behoeve van de provincie gebruik maken van een dienstauto met chauffeur. Onder dienstauto wordt voor de toepassing van dit artikel mede verstaan een door de provincie ingehuurde auto.

2. De dienstauto met chauffeur kan door de gedeputeerde ook worden gebruikt voor het reizen tussen de woning en de plaats van tewerkstelling en voor reizen ten behoeve van nevenfuncties die de gedeputeerde vervult uit hoofde van zijn ambt en nevenfuncties die op grond van artikel 3 gedragscode voor gedeputeerden die van te voren zijn gemeld aan het college van Gedeputeerde Staten. Voor deze laatste categorie nevenfuncties geldt een maximum aantal onbelaste kilometers van 500 op jaarbasis .

3. Indien de gedeputeerde gebruik maakt van een dienstauto met chauffeur dan heeft hij voor die reizen geen recht op een tegemoetkoming voor de reiskosten. Indien de gedeputeerde ingevolge artikel 11 een openbaar vervoerkaart is verstrekt wordt bij gebruik van een dienstauto voor het reizen tussen de woning en de plaats van tewerkstelling een korting op zijn bezoldiging toegepast van 1/40 van de maandprijs van de openbaarvervoerkaart voor elke enkele reis.

3. Indien de gedeputeerde voor reizen ten behoeve van in het tweede lid bedoelde nevenfuncties gebruik maakt van de provinciale dienstauto en daarvoor van een derde ook een vergoeding van reiskosten ontvangt wordt die vergoeding in de provinciale kas gestort.

4. Terughoudend privé-gebruik van de dienstauto is toegestaan voor zover de privéafpraak een integraal onderdeel uitmaakt van het reisschema en de agenda.

Artikel 13 Verblijfkosten

De gedeputeerde worden de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke verblijfkosten ter zake van reizen, bedoeld in artikel 11 volledig vergoed.

Artikel 14 Buitenlandse dienstreis

1. Indien de gedeputeerde in het provinciaal belang een reis buiten Nederland maakt worden de in redelijkheid gemaakte noodzakelijke reis- en verblijfkosten vergoed.

2. Voor een reis in het provinciaal belang buiten Nederland, niet zijnde een reis naar een Europese instelling, is vooraf toestemming van Gedeputeerde staten vereist. Provinciale staten kunnen aan deze toestemming voorwaarden verbinden.

Artikel 15 Computer en internetverbinding

1. De gedeputeerde aan wie een computer c.q. een Ipad, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking wordt gesteld, ondertekent voor de bruikleen een bruikleenovereenkomst met de provincie. Gedeputeerde staten stellen het model van de bruikleenovereenkomst vast.
2. Indien geen computer, bijbehorende apparatuur en software ten laste van de provincie ter beschikking is gesteld, verlenen gedeputeerde staten de gedeputeerde op aanvraag voor de uitoefening van het ambt een tegemoetkoming voor de aanschaf of het gebruik van een eigen computer, bijbehorende apparatuur en software. De tegemoetkoming bedraagt per jaar 1/36 van de aanschafwaarde daarvan voor een periode van 36 maanden. Daarbij wordt ten hoogste uitgegaan van de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software welke aan de gedeputeerden ten laste van de provincie in bruikleen ter beschikking worden gesteld.
3. Op aanvraag ontvangt de gedeputeerde een vast bedrag ter vergoeding van de aanleg- en abonnementskosten voor de internetverbinding voor de in het eerste of tweede lid genoemde computerapparatuur voor zover dit noodzakelijk is voor de uitoefening van het ambt. Gedeputeerde staten stellen de hoogte van het in de eerste volzin bedoelde bedrag van de vergoeding vast.
4. Gedeputeerde staten kunnen ter uitvoering van dit artikel nadere regels vaststellen.

Artikel 16. Communicatie-apparatuur

1. Op aanvraag wordt de gedeputeerde voor de uitoefening van zijn ambt communicatieapparatuur in bruikleen ter beschikking gesteld.
2. De gedeputeerde ondertekent daartoe een bruikleenovereenkomst met de provincie.
3. Gedeputeerde staten stellen het model van de bruikleenovereenkomst vast.

Artikel 17 Reis- en pensionkosten en verhuiskosten

De gedeputeerde die bij benoeming nog niet over woonruimte in de provincie beschikt heeft ten laste van de provincie aanspraak op vergoeding van:

- a. reis- en pensionkosten overeenkomstig het bepaalde in artikel 1 van de Regeling rechtspositie gedeputeerden, en
- b. verhuiskosten in verband met de benoeming als gedeputeerde overeenkomstig het bepaalde in artikel 2 van de Regeling rechtspositie gedeputeerden.

Artikel 18 Aanwijzing als eindheffingsbestanddeel

1. Als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 worden aangewezen: de vergoedingen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 23a rechtspositiebesluit gedeputeerden.
2. Als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964 worden verder aangewezen de vergoedingen en verstrekkingen bedoeld in hoofdstuk III van deze verordening, voor zover deze worden gerekend tot een vergoeding of verstrekking als bedoeld in artikel 31a, tweede lid, onderdelen a tot en met h, van de Wet op de Loonbelasting 1964.

Hoofdstuk IV De procedure van declaratie voor gedeputeerden

Artikel 19 Betaling vaste vergoedingen

De betaling van de vergoeding voor werkzaamheden, de bezoldiging voor de gedeputeerden op grond van het Rechtspositiebesluit gedeputeerden, de onkostenvergoedingen en declaraties geschiedt maandelijks of in maandelijks termijnen als er sprake is van een vergoeding op jaarbasis tenzij het Rechtspositiebesluit gedeputeerden of de Regeling rechtspositie gedeputeerden anders bepalen.

Artikel 20 Rechtstreekse facturering bij de provincie

1. Gedeputeerden dragen ten behoeve van het vergoeden van kosten zorg voor rechtstreekse toezending van de factuur aan de provincie.
2. Verantwoording van de vergoeding door de gedeputeerde vindt plaats door een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier volledig in te vullen en (digitaal) te ondertekenen.
3. Facturen komen alleen voor vergoeding in aanmerking als voldaan wordt aan de bepalingen in deze verordening.
4. Het formulier wordt binnen 2 maanden na factuurdatum ingediend bij de provinciesecretaris of de door hem aangewezen ambtenaar.

Artikel 21 Declaratie van vooruit betaalde kosten

1. De declaratie van de kosten die uit eigen middelen vooruit zijn betaald en de vergoeding van de reiskosten met de eigen auto vindt plaats door gebruikmaking van een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier.
2. Het formulier wordt binnen twee maanden na de betaling cq de datum van de gemaakte rit volledig ingevuld en (digitaal) ondertekend ingeleverd bij de provinciesecretaris of een door hem aangewezen ambtenaar in, onder bijvoeging van de originele bewijsstukken.

- ## **Artikel 22 Gebruik creditcard**
1. Een provinciale creditcard wordt de gedeputeerde op aanvraag in bruikleen ter beschikking gesteld voor het doen van uitgaven die voor vergoeding of tegemoetkoming ten laste van de provincie in aanmerking komen. Aan de verstrekking van de creditcard kunnen voorwaarden worden verbonden.
 2. De provinciesecretaris draagt zorg voor de aanvraag, verstrekking en intrekking van provinciale creditcards. Bij de aanvraag wordt aangegeven of een persoonlijke pincode voor het opnemen van contant geld gewenst wordt.
 3. De vergoeding van reis- en verblijfkosten in het buitenland kan plaatsvinden door gebruikmaking van de creditcard.
 4. Verantwoording van deze wijze van vergoeding vindt plaats door gebruikmaking van een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier volledig in te vullen en (digitaal) te ondertekenen door de gedeputeerde voor wie de kosten zijn gemaakt.
 5. Het formulier en de factuur worden binnen 1 maand na afloop van de kalender maand van inhouding door de creditcardmaatschappij ter goedkeuring ingediend bij de provinciesecretaris of de door hem aangewezen ambtenaar.
 6. Niet tijdige inlevering van het formulier heeft, tenzij er sprake is van overmacht, tot gevolg dat de gemaakte kosten voor rekening van de gedeputeerde komen.
 7. Bij beëindiging van het ambt van gedeputeerde wordt de creditcard onverwijld ingeleverd.
 8. Verlies of diefstal van de creditcard wordt direct gemeld bij de betreffende creditcardmaatschappij en zo spoedig mogelijk ook bij de provincie. Het eigen risico bij verlies en diefstal komt, mits is voldaan aan de daarvoor geldende regels, voor rekening van de provincie.

Hoofdstuk V De procedure van declaratie voor Staten- en commissieleden

Artikel 23 Betaling vergoedingen Statenleden en commissieleden

Staten- en commissieleden kunnen op de door de griffie aangegeven wijze reis- en verblijfkosten declareren. De griffier of een door hem aangewezen ambtenaar behoudt zich het recht voor een declaratie al dan niet te accorderen c.q. te wijzigen.

Hoofdstuk VI Citeertitel en inwerkingtreding

Artikel 24 Intrekking oude regeling

De Verordening rechtspositie gedeputeerden, Staten- en commissieleden 2008 wordt ingetrokken op het moment dat de nieuwe verordening in werking treedt.

Artikel 25 Inwerkingtreding

Deze Verordening treedt in werking op 1 januari 2016.

Artikel 26 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als Verordening rechtspositie gedeputeerden, Staten- en commissieleden Provincie Flevoland 2016.

TOELICHTING

ALGEMEEN (overgenomen uit de toelichting bij het IPO-model)

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van gedeputeerden, Statenleden en leden van provinciale commissies vindt op drie of vier niveaus plaats, te weten bij wet, algemene maatregel van bestuur (AMvB), ministeriële regeling (alleen gedeputeerden) en provinciale verordening. Wettelijk is voor gedeputeerden in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) de uitkering na aftreden en het pensioen geregeld. Voor Statenleden is de tijdelijke vervanging bij zwangerschap en bevalling of ziekte wettelijk geregeld.

In de Provinciewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van gedeputeerden, Staten- en commissieleden moet worden geregeld bij of krachtens de wet (AMvB en ministeriële regeling). Daartoe zijn tot stand gekomen het Rechtspositiebesluit gedeputeerden en het Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden. In een ministeriële regeling, de Regeling rechtspositie gedeputeerden, zijn sommige vergoedingen nader uitgewerkt. In deze wetten en nadere regelgeving zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, is in beide rechtspositiebesluiten overwegend geregeld in dwingende bepalingen. Voor secundaire voorzieningen, zoals bijvoorbeeld de verstrekking van een OV-jaarkaart aan Gedeputeerde staten, geldt dat de provincie de vrijheid heeft om deze voorzieningen te treffen. De vergoedingen en regelingen voor Staten- en commissieleden en gedeputeerden die bij of krachtens wet (lees Provinciewet, rechtspositiebesluit of regeling) dwingendrechtelijk geregeld zijn, zijn niet opgenomen in deze verordening. Dit betreft :

1. de onkostenvergoeding voor Statenleden, commissieleden en gedeputeerden;
2. de toelage voor fractievoorzitters, leden van een vertrouwenscommissie, leden van de rekenkamerfunctie, dan wel van een onderzoekscommissie;
3. de compensatiemaatregelen voor Staten- en commissieleden als zij een WW, BWO of arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben;
4. de voorzieningen bij ziekte en dienstongeval;
5. de vergoeding voor de waarneming van het voorzitterschap van Provinciale Staten;
6. de voorzieningen bij tijdelijk ontslag wegens zwangerschap en bevalling of ziekte;
7. voorzieningen voor Staten- of commissieleden en gedeputeerden met een fysieke beperking;
8. de bezoldiging van de gedeputeerden.

Hoofdlijnen provinciale verordening

In de verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van gedeputeerden, Statenleden en leden van provinciale commissies voor zover die niet dwingend geregeld is in hogere wet- en regelgeving. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet en genoemde rechtspositiebesluiten. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend, genieten de gedeputeerden als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van de provincie (artikel 43 van de Provinciewet).

Dit betekent dat de rechtspositie aanspraken voor zittende gedeputeerden uitsluitend te vinden zijn in respectievelijk de Provinciewet, het Rechtspositiebesluit gedeputeerden, de Regeling rechtspositie gedeputeerden en de provinciale verordening rechtspositie gedeputeerden, Staten- en commissieleden.

Gewezen gedeputeerden ontlenen hun aanspraak op een ontslaguitkering en pensioen aan de

Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers. Een soortgelijke bepaling als artikel 43 is in artikel 96 van de Provinciewet opgenomen voor Staten- en commissieleden. Het tweede lid van die bepaling voegt daaraan toe dat bij provinciale verordening aan Staten- en commissieleden voordelen, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel ministeriële goedkeuring vereist.

De arbeidsverhouding van de gedeputeerde en het Statenlid

Statenleden zijn niet in dienstbetrekking bij de provincie. De provincie is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij voor zover het betreft het Statenlidmaatschap niet vallen onder de werknemersverzekeringen zoals de Werkloosheidswet, Ziektewet en WIA. Omdat er geen dienstbetrekking met de provincie is vallen Statenleden niet onder de Wet op de loonbelasting 1964 maar worden hun inkomsten getoetst aan de Wet inkomstenbelasting 2001. Wel kan een Statenlid opteren voor de loonbelasting door te kiezen voor het fictief werknemerschap (zie hieronder).

Gedeputeerden zijn ingevolge de Ambtenarenwet als benoemde bestuurders in openbare dienst aangesteld en vallen onder de werking van die wet. Echter de bepalingen over het materiële ambtenarenrecht uit de Ambtenarenwet zijn niet van toepassing op gedeputeerden. Hun rechtspositie wordt, zoals hiervoor is aangegeven, beheerst door specifieke wet- en regelgeving. De aanstelling in openbare dienst houdt voor de toepassing van de fiscale wetgeving in dat sprake is van een arbeidsverhouding die als dienstbetrekking wordt aangemerkt. Dit betekent dat gedeputeerden direct onder de werking van de Wet op de loonbelasting 1964 vallen. Gedeputeerden vallen niet onder de werking van de Ziektewet, Werkloosheidswet en WIA. Evenmin geldt voor hen de pensioenvoorziening bij het ABP. De uitkering na afreden en ouderdoms- en nabestaandenpensioen zijn voor gedeputeerden geregeld in de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.

De loon- en inkomstenbelasting

Opting in regeling

Statenleden kunnen opteren voor de loonbelasting. Het Statenlid kan met de provincie overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de "opting in regeling" genoemd. De administratie van de provincie is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden de provincie en het Statenlid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingstelsel dan draagt de provincie de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. Omdat een Statenlid geen werknemer in de formele zin van het woord is, valt hij niet onder de sociale zekerheidswetgeving. Om die reden worden over de statenvergoeding ook geen premies sociale zekerheid ingehouden. De inkomsten worden als loon belast in box 1. Het Statenlid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden. Kosten die worden gemaakt kunnen niet worden afgetrokken. Wel kan de provincie onder voorwaarden bepaalde vergoedingen onbelast verstrekken en bepaalde faciliteiten onbelast in bruikleen beschikbaar stellen. De Belastingdienst accepteert inmiddels ook van commissieleden de toepassing van de opting-in-regeling.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd dan geldt voor het Statenlid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winststelsel van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. Statenleden die gekozen hebben voor de standaardregeling zullen dan ook over de netto-onkostenvergoeding inkomstenbelasting moeten betalen, tenzij zij aan de hand van bewijsmateriaal aan kunnen tonen dat de vergoeding besteed is aan onkosten

voortvloeiend uit het Statenlidmaatschap. Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat). De provincie dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een opgave IB47. Verstrekkingen moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven. Het daadwerkelijk zakelijk gebruik leidt dan tot aftrek.

Eenmalige keuze per zittingsperiode

Zoals hierboven naar voren is gekomen kan de keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting voor het Statenlid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

De vergoedingssystematiek

Voor de uitoefening van het politieke ambt moeten bestuurders niet het eigen inkomen hoeven aan te spreken. Een adequate vergoedingssystematiek is daarom van belang. Waar er functionele uitgaven zijn verdient het aanbeveling terughoudend te zijn met een financieringswijze waarin de bestuurder deze uit eigen middelen vooruit betaalt en de provincie ze terugbetaalt. Eigen middelen en publieke middelen moeten zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden. Vanuit die overweging heeft het de voorkeur de kosten direct in rekening te brengen bij de provincie. Aan de mogelijkheid om zo nodig declaraties in te dienen zal echter behoefte blijven bestaan.

Controle en verantwoording

Voor de bestuurlijke uitgaven is - net als voor de besteding van alle andere publieke middelen - transparantie van groot belang. Daartoe dienen enerzijds inzichtelijke regels en richtlijnen die voor het vergoedingen- en voorzieningenstelsel gelden en anderzijds een duidelijke verantwoording van het daadwerkelijk gebruik. Op deze wijze kan worden voorkomen dat er onnodige discussies plaatsvinden omtrent het gebruik van onkostenregelingen of voorzieningen door provinciebestuurders en over de eventueel verschuldigde belasting. Dat is ook in hun belang omdat zij hun functie moeten kunnen uitoefenen zonder te worden gehinderd door onzekerheden omtrent de financiering van de functionele uitgaven. Daartoe is vereist dat er een zodanig sluitende financiële en administratieve organisatie is ingericht dat er vertrouwen kan bestaan omtrent de juistheid en rechtmatigheid van de uitgaven. In hoofdstuk IV is in verband hiermee, in aanvulling op de in de beheers- en controleverordening vastgestelde regels, een aantal belangrijke procedures vastgelegd over rechtstreekse facturering van functionele uitgaven, declaratie van vooruit betaalde kosten en het gebruik van creditcards. Daarnaast zijn er in de bruikleenovereenkomsten heldere afspraken vastgelegd over het gebruik van computer- en communicatieapparatuur die beschikbaar wordt gesteld voor de uitoefening van de politieke functie. In aanvulling hierop is een gedragscode ontwikkeld waarin nadere gedragsregels zijn vastgelegd.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING en achtergrondinformatie op basis van IPO-informatie

Artikel 2 Vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen

In dit artikel is het presentiegeld voor leden van provinciale commissies geregeld die zijn ingesteld op basis artikel 80 t/m 82 van de Provinciewet. Deze bepaling geldt niet voor Statenleden en gedeputeerden die in de commissie zitten. Hun vergoeding is immers al geregeld in de rechtspositiebesluiten. Uitgezonderd zijn verder onder meer ambtenaren (op grond van het Rechtspositiebesluit) en bestuurders van gesubsidieerde organisaties die in die hoedanigheid in de commissie zitting hebben. Uitgezonderd zijn tenslotte vertegenwoordigers van belangengroepen e.d. tenzij hun lidmaatschap tevens in belangrijke mate het provinciaal belang dient. De hoogte van het presentiegeld is in het Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden bepaald. Het bedrag van het presentiegeld is geïndexeerd. Het wordt jaarlijks per 1 januari herzien aan de hand van het indexcijfer CAO lonen overheid. Hiervoor is in de provincie geen nadere besluitvorming nodig. Het Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden biedt de mogelijkheid om in de provinciale verordening te regelen dat in bepaalde gevallen een hoger bedrag aan presentiegeld wordt toegekend dan het eerder bedoelde bedrag. Dat is geregeld in het vierde lid.

Artikel 3 Reiskosten Staten- en commissieleden

In dit artikel is het recht op vergoeding van reiskosten voor Staten- en commissieleden geregeld. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet en het Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden. Vergoed kunnen worden de kosten van openbaar vervoer of bij gebruik van eigen vervoermiddelen een kilometervergoeding zoals die voor het rijkspersoneel geldt. De vergoeding van de reiskosten met het openbaar vervoer is onbelast. De kilometervergoeding is voor € 0,19 onbelast, ongeacht het gebruikte vervoermiddel. Kilometervergoedingen die hoger zijn dan € 0,19 zijn voor dat hogere deel belast, het meerdere van deze vergoedingen wordt daarom ook niet aangewezen als eindheffingsbestanddeel in artikel 10. Onder reiskosten voor reizen ten behoeve van een provincie gemaakte reis worden in ieder geval verstaan:

- reiskosten voor het bijwonen van een activiteit door de provincie georganiseerd
- reiskosten voor het bijwonen van een activiteit waarover een provinciaal orgaan tot deelname heeft besloten
- reiskosten voor het bijwonen van activiteiten die door de provincie gesponsord worden en waarvoor Statenleden schriftelijk zijn uitgenodigd
- reiskosten voor het bijwonen van een activiteit waarvan de betreffende Statencommissie (in meerderheid) van oordeel is dat deelname past bij het functioneren als Statenlid
- reiskosten voor het bijwonen van fractievergaderingen
- reiskosten voor het bijwonen van werkbezoeken die door de fractie georganiseerd worden
- reiskosten voor fractiebijeenkomsten met een zakelijk karakter ten behoeve van het werk als Statenfractie.

Deze lijst is niet uitputtend. Het is aan de Statenleden en hun fracties zelf om hier een verantwoorde invulling aan te geven. Het is vooral van belang dat er een zakelijk verband kan worden gelegd met werkzaamheden ten behoeve van de provincie. Indien er bijvoorbeeld een bijeenkomst is met fracties van andere provincies waar gesproken wordt over bestuurlijke samenwerking, dan is dit 'ten behoeve van de provincie'. De Statengriffie zal deze categorie reis- en verblijfskosten ten behoeve van bepaalde fractiewerkzaamheden niet toetsen aan de verordening. De statengriffie heeft immers geen zicht op fractievergaderingen en bijeenkomsten ten behoeve van de fracties. Wel toetst de accountant de toepassing van de declaratieregels voor PS steekproefsgewijs. Verder wordt op basis van deze toetsing jaarlijks een geaggregeerd overzicht, voorzien van het oordeel van de accountant van Provinciale Staten en een algemene toelichting, gepubliceerd op de provinciale website. Reiskosten voor verkiezingsactiviteiten vallen nadrukkelijk niet onder de reiskosten die worden vergoed. Voor Statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de verstrekte vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord. De reiskosten kunnen binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd. **Artikel 4 Verblijfskosten Staten- en commissieleden**

Dit artikel regelt de vergoeding van verblijfskosten. De grondslag hiervoor is te vinden in de Provinciewet. De vergoeding kan worden toegekend als het Statenlid een Staten- of commissievergadering bijwoont maar ook ingeval van dienstreizen. Daarvoor gelden dezelfde maxima als voor het rijkspersoneel. Ook is het mogelijk maaltijden en consumpties bij zakelijk verblijf op het provinciehuis te verstrekken. Op de vergoeding of verstrekking van maaltijden is de werkkostenregeling van toepassing voor de Staten- en commissieleden die geopteerd hebben voor het fictief werknemerschap. Voor de Statenleden die gekozen hebben voor de standaardpositie geldt dat als het zakelijk karakter van niet meer dan bijkomstig belang is dat de vergoeding of de waarde in het economisch verkeer van de verstrekking tot het loon worden gerekend. Voor

Statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 5 (Staten- en commissieleden) en 14 Buitenlandse dienstreis (gedeputeerden)

Provinciale Staten, delegaties daaruit of gedeputeerden maken wel eens in het provinciaal belang excursies of reizen naar het buitenland. Hiervoor moet Provinciale Staten expliciet toestemming verlenen. De reis of excursie wordt in alle gevallen door of vanwege de provincie georganiseerd. Bij buitenlandse dienstreizen in het provinciaal belang kunnen de gedeputeerde de in redelijkheid gemaakte werkelijke reis- en verblijfkosten worden vergoed. De tarieven in het voor het rijkspersoneel geldende Reisbesluit buitenland zijn daarbij richtsnoer. Voor Statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoeding en verstrekkingen naar de waarde in het economisch verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 6 Cursus, congres, seminar of symposium

Op grond van artikel 12 lid 1 van het Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden komt niet partij-politieke scholing in verband met de vervulling van het Staten- of commissie lidmaatschap in aanmerking voor vergoeding. In dit artikel is de procedure verder uitgewerkt.

Een onderscheid is gemaakt tussen cursussen, congressen e.d. die door of vanwege de provincie in het provinciaal belang zijn georganiseerd. Dit is van toepassing voor Staten- en commissieleden en gedeputeerde staten. Daarbij zijn er cursussen, congressen e.d. waaraan individuele Statenleden of gedeputeerden in verband met de vervulling van het Statenlidmaatschap c.q. het ambt van gedeputeerde op eigen initiatief deelnemen. In het laatste geval zijn er aanvullende voorwaarden gesteld (inhoudelijke informatie over de cursus of het congres en een kostenspecificatie). Gezien de aard en duur van het ambt liggen voor Statenleden opleidingen voor de hand die gericht zijn op het persoonlijk functioneren in het ambt. De voorzitter en griffier van Provinciale Staten nemen een beslissing nemen over de aanvraag. Scholing is functiegericht als zij beoogt de voor de functie benodigde vakkennis en vaardigheden te verwerven dan wel actueel te houden. Onder deze scholingskosten worden verstaan de cursus- en leskosten, de kosten van het studiemateriaal, examen- en diplomakosten en de aanschafkosten van verplicht gesteld studiemateriaal, alsmede reis- en verblijfkosten in het kader van de opleiding. Voor Statenleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikelen 7 Computer en internetverbinding (Staten- en commissieleden) en 15 Computer en internetverbinding (gedeputeerden)

In het Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden en het Rechtspositiebesluit gedeputeerden is geregeld dat het Staten- of commissielid, respectievelijk de gedeputeerde van de provincie een computer (of een tablet of een dual-use apparaat) in bruikleen krijgt. Gedeputeerden kunnen desgewenst een vergoeding ontvangen voor de aanschaf of het gebruik van zijn eigen computer. De vergoeding is daarmee niet in strijd met de Provinciewet. Bijbehorende apparatuur is apparatuur die is bestemd om aan de computer te worden gekoppeld om informatie uit te wisselen. Voorbeelden hiervan zijn een printer, of een docking station. De randapparatuur moet voor het werk functioneel zijn en kan niet zelfstandig gebruikt worden. De voorwaarden zijn geregeld in de bruikleenovereenkomst die het Statenlid en de gedeputeerde met de provincie sluit. Het model van die overeenkomst is door gedeputeerde staten vastgesteld. De provincie kan nadere voorwaarden stellen aan de eisen voor de apparatuur die van de vergoeding gekocht wordt. Met deze bepaling en deze nadere voorwaarden voldoet de tegemoetkoming ook aan de regels voor het noodzakelijkheids criterium. Een vaste maandelijkse vergoeding, zoals die desgewenst van toepassing is voor gedeputeerde staten, is op zich geen probleem en frustreert het noodzakelijkheids criterium niet. Het is echter wel raadzaam e.e.a. goed vast te leggen in een regeling waarbij alle voorwaarden die de Provincie stelt zijn terug te vinden en door beide partijen zijn ondertekend. Gedeputeerde staten kunnen hiervoor een voor ieder gelijk vast vergoedingsbedrag vaststellen. Gezien de grote variëteit aan mogelijkheden, de snelle ontwikkelingen op ICT-gebied en de verschillende behoeften in provincies zijn er niet allerlei aanvullende regelingen op detailniveau opgenomen, maar is in het vijfde lid aan gedeputeerde staten de bevoegdheid gegeven om nadere (huishoudelijke) regels vast te stellen om maatwerk te leveren op het niveau van de individuele provincie. Daarbij kan

worden gedacht aan regeling van het moment waarop moet worden gekozen uit de soorten voorzieningen (bruikleen of vergoeding bij aanschaf c.q. gebruik van de eigen PC), bijv. eenmaal bij aanvang van de statenperiode.

Artikel 8 Uitkering bij overlijden

Bij overlijden van het Statenlid bestaat er voor de nagelaten betrekkingen recht op een overlijdensuitkering ter grootte van de vergoeding voor de werkzaamheden welke het Statenlid over de laatste drie maanden genoot. Deze voorziening sluit aan bij die voor gedeputeerden.

Artikel 9 Aanwijzing als eindheffingsbestanddeel (Staten- en commissielid) en 18 Aanwijzing als eindheffingsbestanddeel (gedeputeerde)

In verband met de werkkostenregeling moeten een aantal netto-vergoedingen en verstrekkingen door de provincie aangewezen worden als eindheffingsbestanddeel. Anders worden deze door de Belastingdienst als loon gezien en moet hierover belasting worden ingehouden. Ook de vergoedingen en verstrekkingen die door de Belastingdienst gezien worden als gerichte vrijstelling of voor nihil waardering in aanmerking komen moeten in eerste instantie wel aangewezen worden. In een later stadium wordt dan (in de financiële administratie) aangegeven dat dit gerichte vrijstellingen of nihil waarderingen betreft.

Artikelen 10, 13 en 14 Reiskosten woon/werk en zakelijke reis- en verblijfkosten (gedeputeerden)

Voor gedeputeerden is een vergoeding voor het woon-werkverkeer geregeld overeenkomstig de bepalingen bij en krachtens het Rechtspositiebesluit gedeputeerden. In plaats daarvan kan de gedeputeerde voor woon/werk en zakelijk verkeer belastingvrij ook een OV-jaarkaart 1e of 2e klasse worden verstrekt. Ingevolge artikel 11 worden zakelijke reiskosten, indien gemaakt met het openbaar vervoer of met een taxi, volledig vergoed (mits in redelijkheid gemaakt) en indien gemaakt met de eigen personenauto vergoed overeenkomstig het kilometertarief dat is vastgesteld in de bepalingen bij en krachtens het Rechtspositiebesluit gedeputeerden. Als een OV-jaarkaart is verstrekt zijn er uiteraard geen reiskosten met openbare middelen van vervoer te declareren. Zakelijke reiskosten met eigen middelen van vervoer worden in dat geval alleen bij hoge uitzondering vergoed, als met het openbaar vervoer niet of slechts met aanzienlijk tijdverlies kan worden gereisd. De voor gedeputeerden geregelde vergoeding van kosten voor woon/werkverkeer, de vergoeding/verstrekking van de ov-jaarkaart en de vergoeding van reis- en verblijfkosten voor dienstreizen zijn aangewezen als vergoeding c.q. verstrekking die in de forfaitaire ruimte valt. Dat is van belang voor zoveel die vergoeding/verstrekking fiscaal bovenmatig is, zoals de kilometervergoeding voor dienstreizen met de personenauto. Op grond van de regeling wordt onder openbaar vervoer voor dienstreizen wel verstaan een veerpont of een veerboot. Tol- en parkeerkosten worden niet genoemd in de regeling en mogen daarom op grond van de Provinciewet niet vergoed worden.

Artikel 12 Dienstauto

Als onderdeel van de bedrijfsvoering kan de provincie een dienstauto met of zonder chauffeur voor zakelijk gebruik beschikbaar stellen aan gedeputeerden. De dienstauto kan ook voor het woon-werkverkeer worden gebruikt. In dat geval vindt wel een korting plaats op de tegemoetkoming in de reiskosten woon/werk bij verstrekking van een OV-kaart of worden deze niet vergoed. Die korting vindt in dat geval ook plaats als een OV-jaarkaart is verstrekt. De dienstauto kan ook worden gebruikt voor de vervulling van een q.q.-nevenfunctie. De eventueel uit hoofde van die nevenfunctie ontvangen vergoeding van reiskosten ter zake wordt in dat geval in de provinciale kas gestort. Terughoudend privé- gebruik van de dienstauto is toegestaan.

Artikel 16 Communicatie-apparatuur

Als communicatie-apparatuur zal in veel gevallen een mobiele telefoon verstrekt worden. De nadere voorwaarden zijn geregeld in de bruikleenovereenkomst die de gedeputeerde met de provincie sluit. Het model van die overeenkomst is door gedeputeerde staten vastgesteld. De kosten van het zakelijk gebruik van de communicatie-apparatuur komen ten laste van de provincie.

Artikel 17 Reis- en pensionkosten en verhuiskosten

Ook personen van buiten Provinciale Staten kunnen tot gedeputeerde worden benoemd. Dat kunnen ook personen zijn die niet in de provincie zelf wonen. Die zijn op grond van de Provinciewet verplicht om te gaan wonen in de provincie waar zij

gedeputeerde zijn geworden. In dit artikel is geregeld dat zij bij verhuizing naar de provincie in aanmerking komen voor een verhuiskostenvergoeding en eventueel voor vergoeding van reis- en pensionkosten in afwachting van de verhuizing. De vergoedingen zijn onbelast.

Artikelen 19 t/m 23 De procedure van declaratie

In de verordening zijn drie wijzen van betaling aangegeven. Ook is aangegeven in welke gevallen welke betalingswijze aan de orde is en welke procedurevoorschriften in achtgenomen moeten worden. Hierbij gaat de voorkeur uit naar rechtstreekse facturering bij de provincie, en daarna declaratie van vooruitbetaalde kosten of gebruik van de provinciale creditcard, waarbij deze laatste twee afhankelijk zijn van de situatie. De accountant toetst de toepassing van de declaratieregels voor PS steekproefsgewijs. Verder wordt op basis van deze toetsing jaarlijks een geaggregeerd overzicht van gedeclareerde kosten, voorzien van het oordeel van de accountant van Provinciale Staten en een algemene toelichting, gepubliceerd op de provinciale website. Aan gedeputeerden kan onder voorwaarden een creditcard beschikbaar worden gesteld voor functionele uitgaven ten laste van de provincie. Gebruik van creditcards is mogelijk in de volgende gevallen:

- zakelijke reis- en verblijfkosten van gedeputeerden;*
- reis- en verblijfkosten bij buitenlandse dienstreizen van gedeputeerden;*
- reis- en pensionkosten ;*